

Den här sidan har genererats genom maskinöversättning [Länk]. Maskinöversättningar kan innehålla fel som riskerar att minska tydligheten och exaktheten. Ombudsmannen frånsäger sig allt ansvar för eventuella avvikelser. För den mest tillförlitliga informationen och rättssäkerheten hänvisas till källversionen i engelska via länken ovan. För mer information, se vår [språk- och översättningspolicy](#) [Länk].

Europeiska ombudsmannens beslut att avsluta sin undersökning av klagomål 2591/2010/GG mot Europeiska kommissionen

Beslut

Ärende 2591/2010/GG - **Undersökning inledd den 20/12/2010** - **Rekommendation beträffande** 29/07/2011 - **Särskild rapport den 14/05/2012** - **Beslut den 14/05/2012** - **Berörda institutioner** Europeiska kommissionen (Ärenden som avslutats efter en särskild rapport) |

Förevarande mål rör det sätt på vilket Europeiska kommissionen hanterade ett klagomål som ingavs till den 2006 av 27 medborgarinitiativ (nedan kallade klagandena) som kämpade mot vad de uppfattade som de negativa konsekvenserna av utbyggnaden av Wiens flygplats. Kommissionen drog slutsatsen att de berörda arbetena hade utförts utan den obligatoriska miljökonsekvensbedömning som krävs enligt direktiv 85/337/EEG. För att komma till rätta med denna underlåtenhet höll kommissionen med de österrikiska myndigheterna om att dessa skulle genomföra en miljökonsekvensbedömning i *efterhand* som på bästa sätt simulerar en miljökonsekvensbedömning på *förhand* och möjliggör en fullständig bedömning av de berörda projektens miljöpåverkan. Slutrapporten om detta förfarande överlämnades till kommissionen i februari 2011.

De klagande var missnöjda med det sätt på vilket miljökonsekvensbedömningen i *efterhand* genomfördes. De kritiserade bland annat att i) den myndighet som ansvarade för det relevanta förfarandet var samma myndighet som hade beviljat tillstånden för de berörda verken och således befann sig i en uppenbar intressekonflikt och ii) att de inte hade tillgång till ett prövningsförfarande, i enlighet med det relevanta EU-direktivet.

Under 2008 vände sig klagandena till Europeiska ombudsmannen (klagomål 1532/2008). Efter att ha granskat ärendet ansåg ombudsmannen att klagandenas argument rörande de två ovannämnda frågorna föreföll vara välgrundade vid första anblicken och att han vid den tidpunkten därför inte kunde dra slutsatsen att kommissionen hade säkerställt att miljökonsekvensbedömningen i *efterhand* hade genomförts korrekt. Med tanke på att

förfarandet pågick och att kommissionen hade förklarat att den inte skulle avsluta överträdelseförfarandet förrän den var övertygad om att de österrikiska myndigheterna hade vidtagit nödvändiga åtgärder, ansåg ombudsmannen att det inte fanns något behov av ytterligare åtgärder från hans sida i det skedet. Han avslutade därför sin undersökning i december 2009 och klargjorde att han litade på att kommissionen skulle beakta hans slutsatser.

I november 2010 vände sig klagandena till ombudsmannen igen (klagomål 2591/2010). Ombudsmannen inledde en andra undersökning, under vilken han granskade kommissionens handlingar. Inspektionen visade att ärendet inte innehöll någon annan betydande korrespondens mellan kommissionen och de österrikiska myndigheterna under den period då miljökonsekvensbedömningen i *efterhand* genomfördes. I synnerhet fanns det inget som tydde på att de uppgifter som klagandena gjorde under denna period hade diskuterats skriftligen med de österrikiska myndigheterna. Ombudsmannens beslut i klagomål 1532/2008 förefaller inte heller ha gett upphov till någon sådan korrespondens. Detta föranledde ombudsmannen att dra slutsatsen att kommissionen inte beaktade hans slutsatser från den första undersökningen. Han lade därför fram ett förslag till rekommendation där kommissionen uppmanades att ompröva sin ståndpunkt. Förslaget till rekommendation var inte framgångsrikt.

Ombudsmannen ansåg att detta ärende utgjorde ett beklagligt exempel på en situation där kommissionen i) underlät att vidta lämpliga korrigerande åtgärder i samband med en klar överträdelse av unionsrätten i ett viktigt ärende och ii) valde att bortse från ombudsmannens råd. Han ansåg därför att det var lämpligt att uppmärksamma Europaparlamentet på frågan. Ombudsmannen avslutade därför sin undersökning med en särskild rapport till parlamentet.

Ärendet avslutades med en särskild rapport till Europaparlamentet (se länkarna ovan).